

Σιμόν ντε Μποβουάρ

<http://el.wikipedia.org>

Από τη Βικιπαίδεια, την ελεύθερη εγκυκλοπαίδεια

Η **Σιμόν ντε Μποβουάρ** (9 Ιανουαρίου 1908 – 14 Απριλίου 1986) ήταν μια Γαλλίδα συγγραφέας, φιλόσοφος και φεμινίστρια. Υπήρξε σύντροφος του διάσημου υπαρξιακού φιλοσόφου Ζαν-Πωλ Σαρτρ.

Το γνωστότερο έργο της υπήρξε *Το Δεύτερο Φύλο*, μια φεμινιστική υπαρξιακή ανάλυση της γυναικείας ύπαρξης και της καταπίεσης των γυναικών.

Ζωή

Γεννημένη ως *Simone Lucie-Ernestine-Marie-Bertrand de Beauvoir* στις 9 Ιανουαρίου του 1908 στο Παρίσι της Γαλλίας, σπούδασε στο ανώτατο πανεπιστήμιο της École Normale Supérieure όπου και συνάντησε το 1921 τον Ζαν-Πωλ Σαρτρ. Το 1981 συνέγραψε το *La Cérémonie Des Adieux* (*Η Τελετή του Αποχαιρετισμού*), μια οδυνηρή εξιστόρηση των τελευταίων χρόνων του Σαρτρ.

Η Μποβουάρ θεωρήθηκε η μητέρα του μετά το 1968 φεμινισμού, με φιλοσοφικά γραπτά που συνδέθηκαν, αν και ήταν ανεξάρτητα, με τον Σαρτριανό υπαρξισμό.

Πέθανε από πνευμονία στις 14 Απριλίου του 1986 και θάφτηκε παραπλεύρως του Σαρτρ στο Cimetière du Montparnasse του Παρισιού.

Το Δεύτερο Φύλο

Η Σιμόν ντε Μποβουάρ επιχειρηματολογεί μέσω ενός φεμινιστικού υπαρξισμού στο Δεύτερο Φύλο . Ως υπαρξίστρια η Μποβουάρ αποδέχεται την αρχή πως η ύπαρξη προηγείται της ουσίας. Επομένως δεν γεννιέται κανείς γυναίκα, αλλά γίνεται. Η ανάλυσή της εστιάζει στην ιδέα του Άλλου. Η κατασκευή της γυναίκας ως το τυπικό παράδειγμα Άλλου είναι για την Μποβουάρ το θεμέλιο της καταπίεσης των γυναικών.

Η Μποβουάρ υποστηρίζει πως δια μέσου της ιστορίας οι γυναίκες έχουν θεωρηθεί ως η παρέκκλιση, η ανωμαλία. Ακόμη και η πρώιμη φεμινίστρια *Mary Wollstonecraft* θεωρεί τους άντρες ως το ιδανικό στο οποίο θα έπρεπε να ανέλθουν οι γυναίκες. Η Μποβουάρ λέει πως αυτή η στάση έχει κρατήσει πίσω τις γυναίκες διατηρώντας την αντίληψη πως οι γυναίκες είναι η παρέκκλιση από το κανονικό, ότι είναι παρείσακτες που προσπαθούν να εξομοιωθούν με την “κανονικότητα”. Λέει επίσης πως αν ο φεμινισμός θέλει να προχωρήσει, πρέπει να καταρρίψει την υπόθεση αυτή.

(Δείτε *Le Deuxième Sexe*, 'The Second Sex' της *Simone de Beauvoir*, σε αγγλική μετάφραση)

Άλλα έργα

Το 1943 η Μποβουάρ εξέδωσε το *L'Invitée*, ένα μυθοπλαστικό χρονικό της σχέσης που ανέπτυξε με μία από τις φοιτήτριές της, την *Olga Kosakiewicz*, ενώ δίδασκε στη Ρουέν κατά τη διάρκεια των αρχών της δεκαετίας του '30. Το μυθιστόρημα διερευνά και την πολύπλοκη σχέση μεταξύ της Μποβουάρ και του Σαρτρ, καθώς και πώς επηρεάστηκε η σχέση τους με την συμπερίληψη της *Kosakiewicz*.

Στο τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, η ντε Μποβουάρ συνεργάστηκε με τον Σαρτρ στην έκδοση του *Les Temps Modernes*, μια πολιτική εφημερίδα. Πέρα από την εκδοτική της δραστηριότητα, η Μποβουάρ χρησιμοποίησε την εφημερίδα ως πλατφόρμα για να παρουσιάσει διάφορες δουλειές και παρέμεινε εκδότρια ως τον θάνατό της.

Αν και το *Pour Une Morale de L'ambiguïté* (1947) έλαβε λίγη προσοχή είναι ίσως το μοναδικό καλύτερο σημείο εισαγωγής στον Γαλλικό υπαρξισμό. Η απλότητα του έργου είναι αριστούργημα από μόνη της, αφού η ντε Μποβουάρ μειώνει την τραχύτητα που πολλοί συνδέουν με την ανάγνωση του υπεραναλυτικού Το Είναι και το Τίποτα του Σαρτρ, σε λίγες σελίδες συγκριτικά ελαφρού διαβάσματος.

Θα πρέπει να τονιστεί πως η ντε Μποβουάρ ήταν αρκετά ευκίνητη ως συγγραφέας. Ήταν εξίσου ικανή ως φιλόσοφος, μυθιστοριογράφος, πολιτική θεωρητικός, δοκιμιογράφος, καθώς και ως βιογράφος. Μετά το θάνατό της, η ντε Μποβουάρ έγινε αποδέκτης εξαιρετικού θαυμασμού και επαίνων, όχι μόνο εξαιτίας της αυξανόμενης αποδοχής του φεμινισμού στον ακαδημαϊκό χώρο, αλλά και λόγω της αυξανόμενης κατανόησης της επιρροής που είχε στο αριστούργημα του Σαρτρ Το Είναι και Το Τίποτα. Χωρίς αμφιβολία είναι μία από τους μεγαλύτερους Γάλλους στοχαστές σ' ολόκληρη την ιστορία.

Άλλες σημαντικές δουλειές: *Les Mandarins* (1954), *Memoires d'une jeune fille rangée* (1958).

(Δείτε *Pour Une Morale de L'ambiguïté*, '*The Ethics of Ambiguity*' της Simone de Beauvoir, σε αγγλική μετάφραση)

Βιβλιογραφία

- *L'Invitée* (1943)
- *Le sang des autres* (1945)
- *Tous les hommes sont mortels* (1946)
- *Les Mandarins* (1954), (βραβείο Goncourt)
- *Les belles images* (1966)
- *la femme rompue* (1968)
- *Pyrrhus et Cinéas* (1944)
- *Pour une morale de l'ambiguïté* (1947)
- *L'Existentialisme et la Sagesse des nations* (1948)
- *Le Deuxième Sexe* (1949)
- *Privilèges* (1955)
- *La Longue Marche* (1957)
- *L'Amérique au jour le jour* (1948)
- *Mémoires d'une jeune fille rangée* (1958)
- *La Force de l'âge* (1960)
- *La Force des choses* (1963)
- *Une Mort très douce* (1964)
- *La Vieillesse* (1970)
- *Tout compte fait* (1972)
- *La Cérémonie des adieux* (1981)

Εξωτερικοί σύνδεσμοι

- *Η Ιντερνετική Εγκυκλοπαίδεια της Φιλοσοφίας - Simone de Beauvoir*
- *Η Εγκυκλοπαίδεια Φιλοσοφίας του Στάνφορντ - Simone de Beauvoir*
- *Guardian Books "Author Page"*, με βιογραφία και συνδέσμους σε επιπλέον άρθρα.